

Schița unui proiect de cercetare pedagogică

Raicu-Constantin Camelia
Grădinița cu P.P. Nr. 1 Slatina, jud. Olt

În încercările sale de a-și perfecționa munca, profesorul găsește necesară și posibilă o schimbare favorabilă (de ex.o altă modalitate de prezentare a conținuturilor; o altă grupare a temelor programei; unele modificări în structura lecției; un alt procedeu de predare a unei teme decât cel tradițional; un material didactic nou etc).

Această posibilitate de perfecționare încercată cu unele semne de succes o vom considera – în perspectiva cercetării – ca o ipoteză (o supoziție sau o presupunere), adică o idee provizorie. Uneori, la ipoteză se ajunge și ca urmare a unei simple observări, ori a unei analize, care permite pătrunderea în "legitatea" fenomenului, sugerând existența unor legături care pot fi explicitate, asupra cărora se poate interveni în sens pozitiv.

Ipoteza nu este însă o certitudine. Ea trebuie verificată în condițiile unui control științific care să ateste eficiența noului procedeu încercat, să demonstreze existența relațiilor între datele problemei în studiu, să explicitizeze legitatea respectivă.

Se cere ca ipoteza să fie formulată – pentru a fi verificată – în termeni care să permită controlul ei prin date, cu ajutorul unor fapte măsurabile, care să se concretizeze în numere.

Verificarea ipotezei constă în compararea unor date, observate și măsurate, înainte de introducerea înnoirii și după ce a fost în acțiune înnoirea; ori în compararea datelor obținute de la un colectiv la care s-a introdus înnoirea încercată (colectivul experimental) cu datele de la un colectiv martor, la care nu s-a intervenit în felul studiat.

Prelucrarea datelor-măsură, prin metoda statistică, prin procedee ale statisticii matematice, conduce la transformarea ipotezei în teză, adică în relație statornică.

Ipoteza devine astfel adevăr științific (afară de cazul când nu este confirmată sau validată).

Adevărul științific la care se ajunge după validarea modificării încercate după validarea modificării încercate explicitază legitatea educativă până atunci neexplicitată, enunțând o lege științifică.

Concluzia cercetării, împreună cu protocolul ei (adică descrierea fazelor ei cu datele problemei și dosarul cu toate anexele – probe, grafice, calcule – se includ în comunicarea științifică, elaborată pentru publicare/ prezentare publică. Cercetarea va fi însoțită de o bibliografie care va încadra cercetarea în ansamblul problematicii temei respective, stabilind contribuția științifică a cercetătorului.